

**ODVJETNIČKI URED
TEA GATTERNIG**

Šemovečkih žrtava 18, Varaždin
tel: +385 (0) 42 561 102
fax: +385 (0) 42 561 958
mob: +385 (0) 91 595 9761
e-mail: tea.gatternig@gmail.com

U Varaždinu, 20.02.2025.

**TRGOVAČKI SUD
U SPLITU**

za

**VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Na poslovni broj: St-366/2022

**Stečajni dužnik: LINIJSKA NACIONALNA PLOVIDBA d.d. u stečaju,
Split, Ulica 114. brigade 10., OIB: 52389838135, kojeg
zastupa stečajni upravitelj Tea Gatternig, Varaždin,
Šemovečkih žrtava 18., OIB: 20214370352**

**PRIJEDLOG
ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE**

**protiv prvostupanjske odluke o dosudi broda kupcu i
dijela drugostupanjske odluke kojom se odbija žalba stečajnog dužnika**

Prijedlog za dopuštenje revizije od strane stečajnog dužnika kao vlasnika broda (katamarana) imena Bišovo koji je kao dio stečajne mase unovčen u stečajnom postupku na četvrtoj e-dražbi pred Finom temeljem čl. 247.st.6. Stečajnog zakona (NN.71/2015,204/2017,36/2022) podnosi se temeljem čl. 382.st.1. ZPP protiv prvostupanjske odluke – rješenja stečajnog suda broj St-366/2022-106 od 06.11.2024. o dosudi broda kupcu KUSTURA j.d.o.o. Vinišće, Voluja 4. za iznos od 5.0001,00 € (točka I. izreke), o isplati cijene iz uplaćene jamčevine u iznosu od 108.500,00 € uz povrat preostalog iznosa jamčevine od 193,499,00 € kupcu (točka II. izreke), o predaji broda kupcu (točka III. izreke) i o uknjižbi prava vlasništva kupca (točka IV. izreke) i protiv dijela drugostupanjske odluke - točka I. izreke rješenja VTS RH broj PŽ-4699/2024-3 od 17.12.2024. kojom je odbijena kao neosnovana žalba stečajnog dužnika (kao i žalbe razlučnih vjerovnika) i potvrđeno prvostupanjsko rješenje o dosudi broda kupcu.

Drugostupanjsku odluku stečajni dužnik je po stečajnom upravitelju zaprimio dana 21.01.2025. putem e-komunikacije te u roku iz čl. 388.st.1. ZPP podnosi prijedlog za dopuštenje revizije temeljem čl. 385.a ZPP radi pravnih pitanja koja su važna za odluku u ovom sporu i za

osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito prema stavku 1. ovog članka zakona jer je riječ o pravnim pitanjima u kojima drugostupanjska odluka odstupa od prakse Vrhovnog suda RH, kao i od prakse Ustavnog suda RH i prakse Europskog suda za ljudska prava te prema stavku 2. ovog članka jer je stečajnom dužniku donošenjem prvostupanjske i drugostupanjske odluke zbog osobito teških povreda određaba parničnog postupka (čl.3.st.3. ZPP) i pogrešne primjene materijalnog prava (pogrešno tumačenje čl. 247.st.6., a neprimjena čl. 2.st.2. SZ) povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Europskom Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (nadalje: Europska Konvencija) i to pravo na pravično suđenje zajamčeno čl. 29.st.1. Ustava RH i čl.6. t.1. Europske Konvencije, koje pravo obuhvaća i primjenu načela razmjernosti propisanog čl. 16. Ustava RH, te pravo vlasništva zajamčeno čl. 48. Ustava RH i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju.

Radi se o slijedećim pravnim pitanjima:

1. Da li je u slučaju kada se odluka prvostupanjskog i drugostupanjskog suda temelji na zaključku da određena odlučna činjenica nije dokazana, a da se za takav zaključak ne izvedu prethodno predloženi dokazi vezani upravo za postojanje odlučne činjenice i ne obrazlože razlozi zbog kojih predloženi dokazi nisu izvedeni, počinjena bitna procesna povreda iz čl. 354.st.2.t.11. ZPP u smislu nedostataka zbog kojih se oduke ne mogu preispitati jer ne sadrža jasne, argumentirane i potpune razloge o odlučnoj činjenici ?

2. Da li je prodaja nekretnine (broda, zrakoplova) u stečajnom postupku na četvrtoj e-dražbi za beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost nekretnine (broda, zrakoplova), kao i u odnosu na isplaćeni iznos jamčevine, unatoč odredbi čl.247.st.6. SZ prema kojoj se na četvrtoj dražbi nekretnina prodaje po početnoj cijeni od 1,00 €, protivna svrsi i cilju stečajnog postupka iz čl. 2.st.2. SZ te da li takva prodaja predstavlja povredu čl.3.st.3. ZPP, povredu prava na pravično suđenje, povredu načela razmjernosti te povredu prava vlasništva iz čl. 16., 29.st.1. i čl. 48. Ustava RH te čl.6.st.1. Europske Konvencije i čl. 1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju ?

3. Da li nemogućnost ispunjenja obveze stečajnog dužnika prema različnim vjerovnicima, posebno kada se radi o vjerovnicima čije utvrđene tražbine pravomoćnom sudskom presudom kao pomorski privilegij imaju prioritetni red namirenja, predstavlja zadiranje u imovinu protivno odredbi čl. 48.st.1. Ustava RH i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju u slučaju kada prvostupanjski i drugostupanjski sud dopusti prodaju imovine – broda kao predmeta razlučnog prava za iznos koji je nedostatan za namirenje tražbina tih vjerovnika ?

Obrazloženje razloga za dopuštenje revizije iznosi se redoslijedom postavljenih pravnih pitanja.

Ad 1. I prvostupanjska i drugostupanjska odluka temelje se na zaključku da odlučna činjenica zlouporabe prava nadmetanja i raspolaganja sudionika javne dražbe protivno prisilnom propisima i javnom moralu NIJE od strane stečajnog dužnika dokazana, niti dovoljno potkrijepljena činjenicama iz kojih bi proizlazilo postojanje sumnje u povredu prisilnih propisa i javnog morala.

Nasuprot ovog zaključka, stečajni dužnik je podneskom od 30.10.2024. prije donošenja prvostupanjske odluke te u žalbi od 19.11.2024., a upravo u svrhu ocjene postojanja zlouporabe prava dražbovanja od strane sudionika četvrte dražbe, a prema ovlastima iz čl.3.st.3. ZPP (kao i različni vjerovnici), predložio izvođenja dokaza saslušanjem svih

sudionika četvrte dražbe obzirom da je od ukupno 5 sudionika četvrte dražbe koji su uplatili jamčevinu u iznosu od 108.500,00 € (10% utvrđene vrijednosti broda) njih troje odustalo od samog nadmetanja, a samo dvoje sudionika nadmetanja dalo ponude u visini jednog dražbenog koraka od 2.500,00 €, što obzirom na sve okolnosti unovčenja broda od utvrđene vrijednosti broda od 1.085.000,00 €, uplaćenih pet jamčevina u iznosu od 108.500,00 €, pregleda broda od strane sudionika četvrte dražbe prije plaćanja jamčevine, isprave o plovnosti broda, kao i usporedne izdražbovane cijene od 13.501,00 € na četvrtoj dražbi za brod imena BROČ vlasništvo stečajnog dužnika koji se prodavao kao sekundarna sirovina, jasno ukazuje na moguću zlouporabu prava dražbovanja u vidu dogovora sudionika dražbe sa ciljem postizanja najmanje moguće cijene predmeta prodaje u smislu čl.8.st.1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, a time i na sumnju na postupanje protivnom prisilnim propisima i javnom moralu.

Prvostupanjska i drugostupanjska odluke uopće NE sadrže razloge zbog kojih nije prihvaćeni dokazni prijedlog stečajnog dužnika (kao i razlučnih vjerovnika) za saslušanjem sudionika četvrte dražbe u svrhu otklanjanja svake sumnje u zlouporabu prava nadmetanja, iako upravo takvo postupanje proizlazi iz mnogobrojne sudske prakse kako Vrhovnog suda RH, tako i mnogobrojnih odluka VTS RH koje su sudovima trebale biti poznate.

Tako pravno shvaćanje Vrhovnog suda iznijeto u odlukama Rev-368/2022 od 12.04.2022. ili Revd-1962/2021 od 23.11.2021. glasi:

" Kada sud zaključi da određena odlučna činjenica nije dokazana i ne izvede predložene dokaze povezane sa tom činjenicom i kada ne obrazloži razloge zašto nisu izvedeni ti dokazi, takva sudska odluka ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati jer ne sadržava jasne i potpune razloge o odlučnoj činjenici ".

Nedvojbeno je da su odluke prvostupanjskog i drugostupanjskog suda u suprotnosti sa citiranim pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda.

U odlukama VTS RH broj PŽ-4304/2022-2 od 19.10.2022. (točka 7. i 11. obrazloženja rješenja) ili PŽ-450472022 od 02.11.2022. (točka 5.i 9. obrazloženja rješenja) iznijeto je shvaćanje u pogledu obveze suda, u svrhu otklanjanja bilo kakove sumnje u zlouporabu prava dražbovanja, da ispita sve sudionike dražbe, posebno u pogledu razloga odustanka većine sudionika dražbe od nadmetanja (mogući razlog da drugi sudionik kupi predmet nadmetanja po nižoj cijeni odnosno beznačajnoj cijeni u odnosu na utvrđenu vrijednost predmeta nadmetanja).

Nedvojbeno je da su odluke prvostupanjskog i drugostupanjskog suda u suprotnosti sa pravnim shvaćanjem iznijetim u predmetnim odlukama VTS RH.

Ad 2. I nevezano za zlouporabu prava dražbovanja, sudovi, a posebno prvostupanjski i drugostupanjski sud, su u obvezi prije donošenja odluke ispitati i obrazložiti da li izdražbovana cijena nije protivna prisilnim propisima i javnom moralu, a posebno kada izdražbovana cijena predstavlja beznačajnu cijenu u odnosu na utvrđenu vrijednost predmeta dražbovanja.

Naime, unatoč tome što je odredbom čl. 247.st.6. SZ propisano da se nekretnina (brod, zrakoplov) na četvrtoj dražbi prodaje po početnoj cijeni od 1,00 €, pa da se može prodati bez ograničenja najniže cijene, to ovlaštenje NE isključuje, niti može isključiti, primjenu načela RAZMJERNOSTI koje je povezano sa svrhom i ciljem provođenja stečajnog postupka i unovčenja imovine koja čini stečajnu masu, a time i pravilnu primjenu prava što obuhvaća i tumačenje zakonskih odredbi u skladu sa Ustavom RH i Europskom Konvencijom zajamčenih prava na pravično suđenje, jednakost svih pred zakonom i pravom vlasništva.

Dosudom broda najpovoljnijem ponuditelju za cijenu koja je beznačajna u odnosu na utvrđenu vrijednost broda (0,46 % utvrđene vrijednosti), kao i u odnosu na uplaćenu jamčevinu u iznosu od 108.500,00 € (4,6% jamčevine) NIJE ostvarena svrha stečajnog postupka i prodaje imovine koja čini stečajnu masu propisana čl.2.st.2. SZ.

Upravo mnogobrojna sudska praksa Vrhovnog suda RH i Ustavnog suda RH, kao i praksa Europskog suda za ljudska prava vezana za pitanje zakonitosti provedenih dražbi u ovršnom postupku (na zadnjoj dražbi u ovršnom postupku) na kojim su se nekretnine prodavale za beznačajan iznos u odnosu na procijenjenu vrijednost nekretnina primjenjiva je i na konkretni slučaj prodaje broda budući je imovina stečajnog dužnika koja je procijenjena na iznos od 1.085.000,00 € na dražbi prodana za iznos od svega 5.001, €, zbog čega tražbine razlučnih vjerovnika ne mogu biti podmirene, a tražbine vjerovnika stečajne mase kao dio izravnih troškova unovčenja (npr. ležarina za brod dospjela do 30.11.2024. u iznosu od 34.848,00 €) mogu biti tek u neznatnom iznosu namirene (argumentirano navedeno u podnesku stečajnog dužnika od 30.10.2024.), što jasno ukazuje na propuste prvostupanjske i drugostupanjske odluke u pravilnom tumačenju i primjeni mjerodavnog materijalnog prava kojima se za stečajnog dužnika i njegove vjerovnike čine povrede prava na pravično suđenje i zajamčeno pravo vlasništva te time postupa protivno prisilnom propisima i javnom moralu.

Tako je u presudama Vrhovnog suda RH broj Gzz-265/03-2 od 22.04.2004. ili broj Rev 701/14-2 od 04.11.2014. iznijeto pravno shvaćanje prema kojemu pri provedbi ovrhe sud mora paziti na dostojanstvo ovršenika i da ovrha za njega bude što manje nepovoljna, pa je provođenje ovrhe koje ne dovodi niti do djelomičnog namirenja vjerovnika (ovrhovoditelja) PROTIVNO samoj svrsi zbog koje se ovrha provodi te bi primjenom čl.3.st.3. ZPP trebalo ne uvažiti raspolaganja stranaka koja su protivna javnom moralu.

U odlukama Ustavnog suda RH, kao primjerice broj U-III-1297/2006 od 05.03.2009., broj U-III-488/2001 od 22.01.2004. ili broj U-III-1112/2001 od 19.02.2004. iznijeto je pravno shvaćanje da prilikom prodaje nekretnine na trećoj javnoj dražbi bez ograničenja i u odnosu na najnižu cijene sud treba voditi računa o svrsi provođenja ovrhe, a to je namirenje vjerovnika, pa prodajom nekretnine na trećoj dražbi za cijenu koja je daleko ispod utvrđene vrijednosti nekretnine nije postignuta svrha ovršnog postupka odnosno prisilno namirenje tražbine ovrhovoditelja, pa stoga takva prodaja NE udovoljava načelu razmjernosti. U tim odlukama izričito je navedeno da iako se na trećoj dražbi nekretnina može prodati bez ograničenja u odnosu na najnižu cijenu prema čl.97.st.4. Ovršnog zakona, da takvo propisivanje samo po sebi ne može isključiti načelo razmjernosti, niti primjenu odredbe čl.3. st.3. ZPP kao općeg pravila koje važi za sva raspolaganja stranaka u parničnim postupcima, pa tako i u ovršnim postupcima, te se stoga neće prihvatiti raspolaganja stranaka (sudionika dražbe) koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i javnom moralu.

Iznijeta pravna shvaćanja prihvaćena su i od strane Europskog suda za ljudska prava u presudi Ljaskaj protiv Hrvatske od 20.12.2016. (Zahtjev br. 58630/11) pa tako u točki 64.obrazloženja presude stoji da mehanička primjena odredbe članka Ovršnog zakona prema kojoj se nekretnina može prodavati bez ograničenja u odnosu na najnižu cijenu i prodaje nekretnine za simboličnu cijenu koja nije dovoljna za namirenje tražbine ovrhovoditelja je u suprotnosti sa Ustavom i zakonom, pa da je stoga ovaj Sud (točki 69.) zaključio da odluka domaćih sudova da se proda kuća podnositelja zahtjeva za manje od jedne trećine vrijednosti koju je utvrdio sudski vještak NIJE BILA ZAKONITA čime je došlo do povrede članka 1. Protokola 1. uz konvenciju.

Sve navedeno jasno ukazuje da mehanička primjena odredbe čl. 274.st.6. SZ, kako to čini prvostupanjski i drugostupanjski sud pri donošenju spornih odluka, je u suprotnosti sa načelom razmjernosti i protivna svrsi i cilju stečajnog postupka propisanoj odredbom čl.2.st.2. SZ.

U žalbi stečajni dužnik je ukazao na neargumentirano obrazloženje prvostupanjske odluke, a koje je prihvatio drugostupanjski sud, koje je vezano za primjenu čl. 247.st.6. SZ, i to o propustima razlučnih vjerovnika da sudjeluju na četvrtoj dražbi jer je isto u PROTURJEČNOSTI sa utvrđenim tražbinama tih vjerovnika (visini tražbine članova posada broda koji se prema Pomorskom zakoniku namiruju prioriternim redom iznosi ukupno 25.025,00 €, a tražbina prvog hipotekarnog vjerovnika Banka Splitsko Dalmatinska d.d. u stečaju iznosi 13.236,43 €) pa stoga iste NISU NITI DOSTATNE za ostvarenje prava prijeboja sa utvrđenom vrijednosti broda (1.085.000,00 €) ?, kao i u PROTURJEČNOSTI sa mogućim sudjelovanjem razlučnih vjerovnika u nadmetanju na četvrtoj dražbi jer razlučni vjerovnici NISU imali razloga za sumnju da bi većina sudionika četvrte dražbe nakon plaćanja jamčevine u iznosu od 108.500,00 € odustala od nadmetanja, kao i da bi izdražbovana cijena mogla iznositi svega 5.001,00 € što predstavlja svega 0,46 % procijenjene ili utvrđene vrijednosti broda ili tek 4,6% isplaćene jamčevine !

Iz navedenog jasno proizlazi da je prodaja predmetnog broda za beznačajnu cijenu od 5.001,00 € u odnosu na utvrđenu (procijenjenu) vrijednost broda protivna svrsi i cilju provođenja stečajnog postupka iz čl. 2.st.2. SZ te da takva prodaja predstavlja povredu čl.3.st.3. ZPP, povredu prava na pravično suđenje, povredu načela razmjernosti te povredu prava vlasništva iz čl. 16., 29.st.1. i čl. 48. Ustava RH te čl.6.st.1. Europske Konvencije i čl. 1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju.

Ad 3. Prodaja broda za beznačajnu cijenu u suprotnosti je sa zajamčenim pravom vlasništva iz čl. 48.st.1. Ustava RH i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju, čime je povrijeđeno pravo vlasništva stečajnog dužnika i njegovih vjerovnika (prije svega razlučnih vjerovnika, kao i vjerovnika stečajne mase) jer se radi o prodaji koja onemogućava stečajnog dužnika u ispunjenje njegove obveze namirenja vjerovnika iz njegove imovine, a posebno razlučnih vjerovnika koji se iz prodajne cijene ne mogu niti djelomično namiriti, dok se vjerovnici stečajne mase čije tražbine spadaju u izravne troškove unovčenja broda (npr. Yacht club Vranjic za trošak ležarine broda) mogu tek u neznatnom iznosu namiriti.

Stoga prodaja imovine stečajnog dužnika za beznačajnu cijenu nedvojbeno predstavlja zadiranje u imovinu protivno odredbi čl. 48.st.1. Ustava RH i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju, zbog čega je prvostupanjska i drugostupanjska odluka nezakonita pa ih je potrebno ukinuti.

Zaključno se ističe da je zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka (čl.3.st.3. ZPP) i pogrešne primjene materijalnog prava (pogrešno tumačenje čl. 247.st.6., a neprimjena čl. 2.st.2. SZ) pri donošenju prvostupanjske i drugostupanjske odluke stečajnom dužniku povrijeđeno Ustavom RH i Europskom Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda zajamčeno pravo na pravično suđenje i pravo vlasništva, što ukazuje na osnovanost ovog prijedloga za dopuštenje revizije.

Za stečajnog dužnika z.z.:
Tea Gatterinig, stečajni upravitelj

Prilozi:- Prvostupanjska i drugostupanjska odluka

- Podnesak stečajnog upravitelja od 30.10.2024.
- Žalba stečajnog upravitelja od 19.11.2024.
- Sudske odluke Vrhovnog suda, Ustavnog suda, Visokog trgovačkog suda i Europskog suda za ljudska prava koje se navode u prijedlogu